

Kampmann (S):

Hr. Glistrup m. fl.s ændringsforslag går ud på at ændre grænserne, således at det almindelige standardfradrag bliver forhøjet ved, at man sætter mindstegrænserne op fra 400 til 700 kr. og fra 2.000 kr. til 3.500 kr. Det er for det første klart uden for boligforliget, og det er i sig selv en begrundelse for, at vi ikke kan gå med. For det andet vil det yderligere svække statens finanser, således som det har været tilfældet med de fleste af forslagene fra hr. Glistrup i denne samling, og det er grund nr. 2 til, at vi ikke kan medvirke.

Brixtofte (V):

Forslaget er i strid med boligforliget. Det er forslagsstillerne ikke forpligtet af, men det er boligforligspartierne forpligtet af. Boligforliget indebar en afbalanceret stigning for lejernes og ejernes boligudgifter. Hvis man gennemfører dette forslag, vil det være en ensidig fordel for parcelhusejerne på 1/2 mia kr., og det kan venstre ikke tilslutte sig.

Glistrup (FP):

Ved anden behandling af dette lovforslag om parcelhusbeskatning i onsdags reagerede flertallet i folketinget, som om det overhovedet ikke havde forstået, at den konjunkturudvikling, som vi har været vant til fra 1960'erne, nu er afgørende brækket af. Bare uden videre sagde man: nu skal parcelhusejerne af denne fiktive værdi, der hedder lejeværdien af egen bolig, betale en bunke mere i skat, for konjunkturudviklingen går jo sådan, at man bare kan blive ved med at malke og malke. Heroverfor siger fremskridtspartiet, når folketingsflertallet har den holdning, for så vidt angår indtægtssiden på ejendomsskemaet, at man må også besinde sig på, at udgifterne for grundejerne, udgifterne til vedligeholdelse, og hvad der nu ellers kan være tale om, også er steget. Der ville man jo, hvis man skulle tale normalt fagforeningsdansk, sige, at der er et betydeligt efterslæb, som nu skulle dækkes, men det har vi ikke gjort fra fremskridtspartiets side. Vi har taget vort udgangspunkt i det standardfradrag, der blev indført i 1963, og som man ikke har været tilbøjelig til at forhøje igennem årene trods de indtråds pengeforringelser, og vi siger allige-

vel kun ganske normal indretning på, at det nu bliver ajourført rent inflationsmæssigt. Det er det eneste lille, beskedne, der ligger i dette forslag. Når hr. Kampmann siger, det vil bevirke et provenutab, er det jo i allerhøjeste grad en sandhed med modifikationer. Når man skruer op på den ene side, som hr. Kampmann stemte for her i onsdags, ved at man forhøjer lejeværdierne, må man selvfølgelig også ajourføre på den anden side. Det følges simpelt hen ad, som den ene side af mønten følges af den anden side af mønten. Jeg skal ikke udtale mig om, hvad der er krone og plat i denne forbindelse.

Men når hr. Kampmann nu bekymrer sig så meget om, at han kun har set udgiftsforøgende forslag fra fremskridtspartiets side og forringelse af statsfinanserne, så kan jeg glæde hr. Kampmann med, at han i løbet af dagen i dag 340 gange kan få lov til at stemme for forslag, der forbedrer den finanspolitiske stilling her i landet ved at formindske det offentliges udgifter, så jeg glæder mig til at have hr. Kampmann som medstemmer i den anledning.

Gudme (RV):

Jeg skal ikke argumentere imod hr. Glistrups synspunkter, selv om der nok kunne være anledning til det, men må holde mig til det samme, som hr. Kampmann og hr. Brixtofte sagde. Dette ændringsforslag er i direkte modstrid med det boligforlig, som vi og andre partier har indgået. Derfor kan jeg fra radikal side kun anbefale at stemme imod det.

Stetter (KF):

De fleste beløbsgrænser i dansk skattelovgivning er efterhånden pristalsregulerede. Disse grænser for standardfradraget burde selvfølgelig også være det. Vi har stor sympati for fremskridtspartiets forslag, og vi vil også søge at vinde bifald for, at også disse grænser pristalsreguleres.

Imidlertid er forslaget fremsat så sent, at det ikke har været muligt at tage en drøftelse af dette spørgsmål forligspartierne imellem. Derfor beklager jeg, at den konservative gruppe ikke er i stand til at støtte forslaget.

Ømann (SF):

Jeg synes ikke, at vi i denne situation med den arbejdsløshed, der er, kan tillade os